

kan faa god Tilgang af dygtige Lærerkrafter.“

Og saa kommer man med et Lønforslag, der betyder, at Lærerne ved Døvstummeanstalterne, der hidtil har haft 200 Kr. mere end Lærerne ved Kommuneskolerne, fremtidig skal have den samme Løn som Kommuneskolelærerne. Man sætter dem altsaa ned i Forhold til Kommuneskolelærerne. Saa giver man dem ganske vist 7 Lønstigninger, men det er mig aldeles ufatteligt, hvorfor der skal være disse 7 Lønstigninger. Tidligere er ogsaa Lønordningen ved Statsseminarierne blevet kritiseret. Man faar i det hele taget, naar man læser Lønningskommissionens Betænkning angaaende Undervisningsanstalterne, Indtryk af, at Statens højere Almenskoler har haft et meget indflydelsesrigt Medlem i Kommissionen, som ikke alene har forstaaet at skaffe kønne Navne til Lærerne ved de højere Almenskoler, men ogsaa har forstaaet omhyggeligt at lave det saaledes, at ikke andre Lærere skulde komme i Nærheden af de højere Almenskolars Lærere, saa at det kunde se ud, som om andre gjorde et næsten lige saa samfundsnyttigt Arbejde som disse. Det har overrasket mig, at det har været muligt at ansætte saadanne Lønninger for Døvstummeanstaltternes Lærere, som Tilfældet er, da jeg ved, at man fra Ministeriets Side har bestræbt sig for at faa de vedkommendes Løn sat op; men de har altsaa for alt i Verden ikke maattet faa saa meget, som de burde have.

Naar man ser paa de Lønstigninger, der er foretagne, lige fra de højeste til de laveste Lønninger, indtager Statens højere Almenskoler en god Stilling, og i Retning af Arbejdstid, Avancement og Vilkaar i det hele taget kan ingen Institution sidestilles med dem. Medens man for andre Læreres Vedkommende siger, at Lønningen bør forbedres, for at man kan faa Tilgang af gode Lærerkrafter, giver man nu Døvstummelærerne samme Begyndelsesløn som Kommuneskolelærerne, skønt de tidligere havde 200 Kr. mere. Det er den Maade, hvorpaa man her sikrer Tilgang af gode Lærere! Nu maa det erindres, at Døvsstummelærere har den Opgave først at lære Børn, som ikke kan høre, at tale og derefter at lære dem at aflæse, hvad der siges, og saa at undervise dem paa samme Maade som andre Lærere. Denne besværlige Gerning værdsætter man altsaa paa den nævnte Maade! Jeg taler nu slet ikke om høj Løn eller lav Løn, men jeg siger, at naar Døvstummeanstalterne fremtidig skal have Lærere, faar de dem, Kommuneskolerne ikke vil have, thi der er ingen Overflod paa Lærere,

og det er ganske givet, at Kommuneskolelærerne arbejder under langt bedre Vilkaar.

Dernæst overrasker det mig, at der i dette Lovforslag slet ikke er Tale om Arbejdstiden. Nu giver man altsaa de højere Almenskolars Lærere stærkt forhøjede Lønninger, og samtidig har de en kort Arbejdstid. Det blev i sin Tid meddelt os af de højere Almenskoler, at det var ganske umuligt for Lærerpersonalet at undervise mere end 24 Timer ugentlig, fordi de havde saa meget Hjemmearbejde, men saa snart Lærerne havde faaet disse 24 Timers ugentlige Arbejde, bad de Rektorerne om at maatte faa 30 Timer, fordi Lønnen var for lille, og saa blev de 6 Timer regnet for Overarbejde. Man kan jo se, i hvor mange Timer der undervises, naar man undersøger, hvor mange Lærere der er. Dette Spørgsmaal vilde jeg gerne have, at man i Lønningsudvalget, eller hvor Lovforslaget nu bliver sendt hen, ogsaa tager sig lidt af.

Der er ingen Grund til, at der skal være dette urimelige Spring mellem Lærerne ved de højere Almenskoler og andre Lærere. Bevares, jeg mener ikke, at de førstnævnte Læreres Lønning er for høj, jeg ved, det er en anstrengende og opslidende Gerning at være Lærer, men jeg vil kun udtale Ønsket om, at det maa lykkes at faa andre Lærere, der har en vanskelig og ansvarlig Stilling op i Nærheden af dem. Det er ikke blot det, at Lønningerne ved Statsseminarierne og Døvstummeanstalterne er saa meget lavere end ved Statens højere Almenskoler, men samtidig har man saadanne Avancementsstillinger, at der til 114 Adjunkter ved Statens højere Almenskoler kommer til at svare 74 Rektorer og Lektorer, hvilket vil sige, at af tre Adjunkter har de to Udsigt til at avancere. Ved Døvsstummeskolerne er der 37 Lærere og 9 Forstandere og Inspektører, det vil sige, at 1 af 4 har Adgang til at avancere. Jeg vil meget henstille, at vi faar dette Forhold forandret.

Til Slutning har jeg et Spørgsmaal at nævne angaaende Pensionsordningen. Der staar paa Side 22 i Lovforslaget en Bestemmelse, hvorved de fast ansatte Haandværkere og Arbejdere ved Statsbanerne faar deres Pensionsforhold ordnet, og jeg synes, det er en fortrinlig Ordning, der er foreslaaet. Men jeg vil gerne have, at Ordene „ved Statsbanerne“ slettes. Jeg finder det ganske urimeligt, at medens Pensionsordningen ved Statsbanerne og ved Hærens og Flaadens Værksteder hidtil har været ganske ens, lader man dem nu ikke længere følges ad. Der er saa meget mindre Grund til at gøre en Forskel, som Hærens og Flaadens Værksteder er gaaet over til i højere Grad